

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาที่นำไปสู่การค้นคว้าวิจัย

ลินจี (*Litchi chinensis* Sonn.) มีชื่อเรียกสามัญว่า litchi, litchee, lichee, leechee, lici, laichi, lychee, leetgee แต่นิยมเรียกว่า lychee หรือ litchi (ไฟโรมน์, 2510) ลินจีเป็นไม้ผลกึ่งร้อน จัดอยู่ในวงศ์ Sapindaceae หรือ Soapberry มีรากติดหวานและมีกลิ่นหอม ในด้านคุณค่าทางอาหาร พบว่าเนื้อลินจี 100 กรัม ประกอบด้วยน้ำ 85.2 กรัม โปรตีน 0.9 กรัม คาร์โบไฮเดรต 13.1 กรัม ไขมัน 0.1 กรัม เส้นใย 0.1 กรัม แคลเซียม 7.0 มิลลิกรัม ฟอสฟอรัส 41.0 มิลลิกรัม วิตามินบีหนึ่ง 0.11 กรัม วิตามินบีสอง 0.04 มิลลิกรัม ในอาซิน 0.3 มิลลิกรัม วิตามินซี 167.0 มิลลิกรัม และพลังงาน 57 แคลอรี ลินจีนิยมปลูกกันมากในภาคเหนือตอนบนได้ผลผลิตถึงร้อยละ 90 ของผลผลิตทั้งหมด จังหวัดที่มีการปลูกลินจีมากที่สุด คือจังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่การปลูกประมาณ 73% ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด รองลงมาคือจังหวัดเชียงราย พะเยา และจังหวัดสุนทรสงเคราะห์ มีพื้นที่การปลูกทั้งหมดประมาณ 10%, 7% และ 6% ตามลำดับ (ชนวัฒน์, 2542) สำหรับพันธุ์ลินจีที่ปลูกในภาคเหนือ ได้แก่ พันธุ์หมองม่อง (สงขลา) โยวเอียะ กิมเจง กิมจี และจักรพรรดิ ส่วนพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออก เช่น จังหวัดสุนทรสาคร และจังหวัดจันทบุรี นิยมปลูกลินจีพันธุ์ค้อม

ถักษณะทางพุทธศาสตร์ของลินจีพันธุ์ชุงชาวยเป็นไม้ผลที่มีทรงพุ่งใหญ่ ใบอ่อนสีเหลืองปนเขียว ใบแก่สีเขียว ใบหนา ขอบใบปิด ผลเป็นรูปหัวใจยาว ผลขนาดใหญ่ มีความกว้าง 3.68 เซนติเมตร ยาว 4.44 เซนติเมตร จำนวน 40-50 ผลต่อกิโลกรัม เป็น果肉 ตุ่มห่าง ผิวแดงอมชมพู เนื้อผลสีขาวๆ รสหวานอมเปรี้ยว คุณภาพสม่ำเสมอ ปริมาณน้ำตาล 17% และมีเมล็ดใหญ่

ลินจีพันธุ์ชุงชาวยเป็นลินจีพันธุ์กลางจะออกดอกในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม และผลแก่เก็บเกี่ยวได้ในเดือนพฤษภาคม ให้ผลผลิตคิดเป็นร้อยละ 60 ผลผลิตสูง และมีช่วงระยะเวลาการเก็บเกี่ยวผลผลิตต้น ทำให้มีผลผลิตออกสู่ห้องตลาดเป็นจำนวนมากในราวดีวกัน ราคาจำหน่ายจึงไม่สูงเท่าที่ควร อีกทั้งการแปรรูปลินจีหลักในปัจจุบันมีเพียงลินจีบรรจุกระป๋องและนำลินจีกระป๋องเท่านั้น ส่วนการแปรรูปเนื้อลินจีอ่อนแห้งที่มีขายอยู่ในห้องตลาดมีศึกษาแล้ว แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ ไม่ชวนบริโภค ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปเนื้อลินจีอ่อนแห้งให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จึงได้ทำการศึกษาทดลองทำเนื้อลินจีแห้งอ่อนแห้งโดยเปรียบเทียบวิธีการทำสองวิธีคือ การทำเนื้อลินจีแห้งอ่อนแห้งโดยวิธีแห้งอุ่นแบบช้า และ

วิธีอสโนมติกดีไซเครชั่น พลิตภัณฑ์ที่ได้จะถูกนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ($25-30^{\circ}\text{C}$) และที่ อุณหภูมิ 8 องศาเซลเซียส โดยทำการศึกษาถึงชนิดของภาชนะบรรจุ 3 ชนิด ได้แก่ ถุงบรรจุ อะลูมิเนียม ถุงบรรจุสูญญากาศ และถุงโพลีไพรพิวติน (พีพี) ทั้งนี้เพื่อพานิชของภาชนะบรรจุ ที่เหมาะสม และอายุการเก็บรักษาโดยคำนึงถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในระหว่างการเก็บรักษา เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อกระบวนการผลิตเนื้อลินจีแช่อิ่อมอบแห้ง โดยการแช่อิ่อมแบบช้า
2. ศึกษาหาสูตรน้ำเชื่อมที่เหมาะสมต่อการแช่อิ่มนีลินจี
3. ศึกษาหาความเข้มข้นและระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทำอสโนมติกดีไซเครชั่น
4. ศึกษาพัฒนากรรมวิธีการทำแห้งโดย force air drying
5. ศึกษาถึงชนิดของภาชนะบรรจุต่อความเหมาะสมในการเก็บรักษา
6. ศึกษาเบรเยลที่ยนหนิดของภาชนะบรรจุและอุณหภูมิต่างๆ ที่ใช้เก็บรักษาที่มีผลต่อ อายุการเก็บรักษานีลินจีแช่อิ่อมอบแห้งทั้งสองวิธี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงสูตรที่เหมาะสมในการทำผลิตภัณฑ์เนื้อลินจีแช่อิ่อมอบแห้ง
2. ทราบถึงสูตรและระยะเวลาที่เหมาะสมในการเป็นสารละลายอสโนมติกที่ใช้กับนีลินจีก่อนการอบแห้ง
3. ทราบถึงชนิดของภาชนะบรรจุและสภาพที่เหมาะสมในการเก็บรักษานีลินจีแช่อิ่อมอบแห้งทั้ง 2 วิธี

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งการพัฒนาและการผลิตเนื้อลินจีอบแห้งโดยวิธีแช่อิ่ม และวิธีอสโนมติกดีไซเครชั่น และคัดเลือกภาชนะบรรจุที่เหมาะสมในการเก็บรักษา รวมทั้งศึกษาการเปลี่ยนแปลง ทางกายภาพ และทางเคมี ในระหว่างการเก็บรักษา โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 8 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาเพื่อคัดเลือกวิธีการแข่งขัน

ตอนที่ 2 การศึกษาเพื่อหาคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ลินจี้เช้อ้มอบแห้งที่ผู้บริโภคต้องการ
(Ideal sample)

ตอนที่ 3 การศึกษาเพื่อคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพและการยอมรับของเนื้อดินจี้เช้อ้ม
อบแห้ง

ตอนที่ 4 การพัฒนาสูตรของน้ำเชือมที่เหมาะสมสำหรับเนื้อดินจี้เช้อ้มอบแห้ง

ตอนที่ 5 การศึกษาปริมาณเทียบเนื้อดินจี้เช้อ้มอบแห้งระหว่างสูตรน้ำตาลอ่อนเดียวกับ
สูตรที่ผสมแบบเช

ตอนที่ 6 การศึกษาขนาดของสารละลาย และระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทำอส-
โนติกดีไซเครชัน

ตอนที่ 7 การศึกษาเปลี่ยนแปลงระหว่างการอบแห้งของเนื้อดินจี้เช้อ้มอบแห้งแบบซ้ำ
และเนื้อดินจี้เช้อ้มอบแห้งแบบอบอตโนติกดีไซเครชัน

ตอนที่ 8 การศึกษาวิธีการเก็บรักษาเนื้อดินจี้เช้อ้มอบแห้งทั้งวิธีการแข่งขันแบบซ้ำ และ
วิธีอสโนติกดีไซเครชัน